

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/87/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116010241
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2116010241.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej v trestnej veci obžalovaného I. Q., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 07.06.2016 sp. zn. 24T/15/2016 na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.02.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného I. Q., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného I. Q. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 25.10.2014 v čase okolo 23.50 hod. v obci Biely Kostol pred kultúrnym domom fyzicky napadol J. X. tým spôsobom, že pristúpil k J. X. a tohto bez varovania a predchádzajúceho konfliktu udrel rukou zovretou v päsť do oblasti ľavej strany tváre, čím uvedeným konaním spôsobil J. X. zranenia ako posunutú zlomeninu jarmového komplexu (čelový výbežok jarmovej kosti, hornočelustný výbežok spodiny očnénice a spánkový výbežok jarmovej kosti) a drobnú tržnú ranku ľavej hornej pery úst, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu, lekárske ošetrenie a liečenie s celkovou dĺžkou 5 týždňov.

Za túto trestnú činnosť uložil obžalovanému podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. Bratislava škodu vo výške 2.028,27 Eur, Sociálna poisťovňa Bratislava škodu vo výške 127,70 Eur a poškodenému J. X. škodu vo výške 1.663,52 Eur.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmý rozsah vykonaného dokazovania, ako aj obsah jednotlivých dôkazov, spôsob ich vyhodnotenia, tiež úvahy súdu I. stupňa, ktorými sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov a hodnotení obrany obžalovaného, a ktorými dospel k rozhodnutiu o vine obžalovaného. Rovnako z odôvodnenia rozsudku vyplývajú aj úvahy, ktorými sa súd I. stupňa spravoval pri rozhodovaní o treste.

Tento rozsudok napadol odvolaním obžalovaný, ktoré bližšie odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne a navrhol hozrušiť postupom podľa § 321 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku s tým, aby bol spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodený, nakoľko nebolo preukázané, že skutok, pre ktorý je stíhaný bol spáchaný.

V tejto súvislosti obžalovaný poukázal predovšetkým na rozpory v jednotlivých výpovediach poškodeného, ktorý na hlavnom pojednávaní poprel, že v kritickom čase požil alkohol, hoci túto skutočnosť potvrdil pri lekárskom ošetrení tak, ako to vyplýva z lekárskej správy zo dňa 03.11.2014.

Výpoveď poškodeného nemožno hodnotiť ako vieryhodnú vzhľadom na protirečenia v jeho jednotlivých tvrdeniach, tiež s poukazom na to, že skutok mal byť spáchaný dňa 25.10.2014 a poškodený sa dostavil na lekárske ošetrovanie až o 2 dni neskôr a hospitalizovaný bol až od 30.10.2014. Pokiaľ poškodený opoznal obžalovaného pri rekognícii podľa predloženého fotoalbumu, mal byť tento fotoalbum zostavený nielen medzi osobami podobného zovňajšku, ale aj podľa popisu páchatel'a poškodeným tak, ako ho opísal pri svojej prvej výpovedi dňa 13.07.2015.

Súd I. stupňa odmietol návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania o tom, že poškodený od neho pýtal 3.000 Eur za to, aby z jeho oznámenia nič nemal, pričom v rámci odôvodnenia rozsudku sa s týmto návrhom na doplnenie dokazovania už súd nevysporiadal, čo spôsobuje vadnosť odôvodnenia nerešpektovaním ustanovenia § 168 odsek 1 Trestného poriadku.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu zotrvala na písomných dôvodoch odvolania s tým, že má za to, že vo veci prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/32/2013 zo dňa 14.04.2016.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, zároveň doplnil dokazovanie postupom podľa § 326 odsek 5 Trestného poriadku oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/32/2013 najmä rozsudkom zo dňa 14.04.2016, ako aj rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/93/2013 zo dňa 27.11.2013 a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 2 odsek 10 Trestného poriadku tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

Skutkové zistenia súdu I. stupňa považuje odvolací súd za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku nezistil odvolací súd žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu.

Súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, vykonal všetky potrebné dôkazy a tieto zároveň vyhodnotil spôsobom, ktorý je logický a v súlade so zákonom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa uviedol, na základe ktorých dôkazov dospel k skutkovým zisteniam, a tiež aj akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení Trestného zákona v otázke viny obžalovaného. Okresný súd v napadnutom rozsudku poukázal na dôkazy o ktoré opiera, akým spôsobom vyhodnotil dôkaznú situáciu aj obranu obžalovaného. S týmito závermi sa stotožňuje aj odvolací súd.

Na základe obsahu spisového materiálu aj krajský súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že kritického dňa obžalovaný bez predchádzajúceho konfliktu napadol poškodeného pred kultúrnym domom v obci Biely Kostol a spôsobil mu zranenia popísané vo výrokovej časti rozsudku. Krajský súd nemal pochybnosti nielen o tom, že sa stal skutok, ale ani o tom, že tento skutok sa dopustil obžalovaný. Na tento záver nasvedčujú nielen výpovede poškodeného J. X. ale aj svedka I. S., z ktorých vyplýva, že poškodený popísal osobu útočníka a poukázal na jeho tetovanie na krku, následne tohto opoznal pri rekognícii podľa fotoalbumu. Súd I. stupňa správne vyhodnotil zákonnosť uvedenej rekognície, v tomto smere krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Súd I. stupňa nepochybil, pokiaľ odmietol doplniť dokazovanie preverením telefonických kontaktov obžalovaného a poškodeného po skutku. Krajský súd poukazuje na to, že z vykonaného dokazovania nie je sporné, že to bol práve obžalovaný, ktorý zisťoval telefónne číslo poškodeného, ani to, že medzi nimi došlo k telefonickým kontaktom, obsah týchto hovorov však nie je možné zabezpečiť.

Na základe vykonaného dokazovania mal krajský súd preukázané, že obžalovaný kritického dňa spôsobil poškodenému zranenia popísané vo výrokovej časti rozsudku, na ktoré nasvedčujú nielen lekárske správy, ktoré sú obsahom spisového materiálu ale aj znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctva MUDr. B. V. a jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní. Charakter poranení poškodeného a dĺžka práceneschopnosti odôvodňujú právnu kvalifikáciu konania obžalovaného ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona. Vzhľadom k tomu, že k útoku obžalovaného na poškodeného došlo na mieste verejnom a verejnosti prístupnom, je dôvodná aj právna kvalifikácia jeho konania ako prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona. Jedná sa o jednočinný súbeh uvedených prečinov.

Nemožno v prospech obžalovaného vyhodnotiť ani tú skutočnosť, že poškodený pri prvotnom lekárskom ošetrení uviedol, že bol napadnutý neznámou osobou (č.l. 75), nakoľko z vykonaného dokazovania je zrejmé, že v inkriminovanom čase poškodený obžalovaného nepoznal, a jeho totožnosť zisťoval dodatočne a to aj v súčinnosti so svedkom S.. Rovnako nemožno v prospech obžalovaného vyhodnotiť skutočnosť, že sa poškodený dostavil na lekárske ošetrenie až dňa 27.10.2014, pretože už pri tomto ošetrení uvádzal, že poranenia utrpel pred dvoma dňami, keď bol napadnutý neznámou osobou, a bol udretý do oblasti ľavého oka.

Pri preskúvaní výroku o treste aj po doplnení dokazovania odvolacím súdom, krajský súd zistil, že aj tento výrok je správny a zákonný.

Súd I. stupňa postupoval v súlade so zákonom a správne zistil u obžalovaného dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ a písm. m/ Trestného zákona.

Priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona je odôvodnená tým, že žalovaným konaním sa obžalovaný v jednočinnom súbehu dopustil viacerých trestných činov.

Dôvodná je aj aplikácia priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona, nakoľko je potrebné prihliadnuť na odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/93/2013 zo dňa 27.11.2013, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2013 a tak je zrejmé, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci, ktorá skutočnosť s poukazom na ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona vylučuje uloženie iného ako nepodmieneného trestu. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/63/2013 bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 14.04.2016 sp. zn. 1T/32/2013, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov.

V prejednávanej veci neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/32/2013, pretože žalovaného skutku sa obžalovaný dopustil po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/93/2013 a pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/32/2013, ktorým mu bol uložený súhrnný trest, preto nejde o súbeh trestných činov, ktorý je nevyhnutým predpokladom na uloženie súhrnného trestu, ale o recidívu.

Pri prevahe priťažujúcich okolností súd I. stupňa správne ukladal trest v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona v rámci upravenej trestnej sadzby (1 rok až 3 roky). Uložený trest považoval krajský súd za primeraný tak z hľadiska osoby obžalovaného ako aj z hľadiska charakteru stíhanej trestnej činnosti, tento trest zodpovedá všetkým kritériám vyplývajúcim z ustanovenia § 34 Trestného zákona.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.